

Srinagar: Oct. 4-n, 1889.

Mélyen tisztelt Doctor Úr,
 Bocsaísson meg, kérem,
 hogy csak annyi hét után
 köszönöm meg szíves levelét,
 melynek elcsúszása oly szívhez-
 szóló kifejezést adott nagy csapásom
 fölötti rokonszenvének. Higyem el
 kérem, hogy szeretett jó atyám
 tisztelete és ígyinté vonzódása
 kegyed iránt bennem tovább fog
 élni.

Hogy csak ma küldöm meg
 a kívánt felvilágosítást a
 lahorei ereklyék iránt, annak
 okát kegyed bizonyára régen
 abban találta hogy K. levele
 Kashmirban ért. Végre megkap-
 tam az adatokat részben irada-
 igazgatóm mellékelte leveleiben
 részint egy kis iratban melyet

hosszu utanjáráis által sikerült
megkérni Heritani. Az előbbi
bennszülött úr ^{igen} tisztességes
hivatalnok, Bengali Hindu, az írat-
nak szerzője pedig egy angolosan
nevelt Muhammedanus, kinek igen
jó családból származik. Nagyatya
Ranjit Singh Dewan-ja vala.

Hogy mennyire megbízható
& két kitűző, azt persze itt
Kashmirban meg nem határozhat-
tam; Kegyedre ^{talán} hasznos, hogy
kölesíntesen ellenőrizzék egymást.

Sajátomból sajnálatomra sem-
mit sem fizethetek hozzá, de
remélem hogy Kegyed nem is
nélkülözi e hírnév.

Én két hellyel előlöt tértem
viszra Skw-o hegyeiből, Jarkand
határaitól, Kashmirba hol fölötté-
sen a dolgom a Rajpootorajgus

kérdésével és egyéb kéziratokkal.
Két új feliratot is találtam több
nap előtt a völgy Keleti részén,
hol jordanitommal a legkisebb
szent farasokhoz el-olxardando-
koltam.

Remélem hogy Kegyed szép
napokat, a Keleti Congressuson,
és idülve töltsz vissza szép ott-
honába. Talán tisztelt jólesége
is elkísérte? Kérem nekki kéz-
esokomat átadni.

Egyszer most ért hajóm vissza
Srinagarba és e levéllel a postához
sietek.

Koradtam összeinte tiszt-
telésben leve

Stein Bural.